

PÉE, Wies (eigenlijk Aloïs) M. (Dendermonde 13 juli 1911 – Antwerpen 2 mei 1990).

Volgde lager en middelbaar onderwijs en kreeg zijn eerste muzikaal onderricht in Dendermonde. Pée werd in 1935 laureaat van het Lemmensinstituut te Mechelen. Vervolgens studeerde hij musicologie aan de Rijksuniversiteit Gent en volgde les bij **Lodewijk Mortelmans** en **Paul Gilson**. In 1936 behaalde hij het diploma van muziekleraar van de tweede graad. Pée gaf les aan diverse instellingen, onder meer aan het atheneum te Gent van 1937 tot 1942. Hij was organist in de Sint-Pieterskerk te Leuven (1949) en te Antwerpen (1952-1954). Vanaf 1955 was hij leraar muziekpedagogiek aan de Normaalschool Sint-Thomas te Brussel.

Als student zette Pée zich in voor het **Algemeen Katholiek Vlaamsch Studentenverbond** in Oost-Vlaanderen. Hij voelde zich als Vlaams-nationalist en Dietser aanvankelijk, tot in 1934, thuis in het **Verbond van Dietsche Nationaal Solidaristen** (Verdinaso). Zijn Vlaams radicalisme zocht een uitweg in pan-Germaanse aspiraties.

Pées opvattingen over nationale muziek leunden aan bij deze van **Peter Benoit**. Hij behoorde tot de generatie volksgerichte liedcomponisten (**Jef Tinel** en **Armand Preud'homme**), die de fakkel van **Emiel Hullebroeck** en **Remi Ghesquière** hadden overgenomen. Hij was een overtuigd verdediger van volksopvoeding-door-het-lied. Van 1937 tot 1939 was hij koor- en orkestleider in opdracht van het **Willemsfonds**. Reeds vóór de oorlog, maar vooral in de periode 1949-1967, hield hij in het kader van het **Algemeen Nederlands Zangverbond** (ANZ) – waarvan hij bestuurslid was – muziekpedagogische voordrachten en Vlaamse liederavonden.

Pée behoorde tot de eerste naoorlogse dirigenten van de Vlaams Nationale Zangfeesten. Op het 52ste **Vlaams Nationaal Zangfeest** werd hij gehuldigd als eredirigent. Hij verzorgde verscheidene bijdragen over onder meer muziekinstrumenten en componisten in *Harop*, het voormalige orgaan van het ANZ. Pée dirigeerde tevens op de **Dag van het Vlaamse Lied**. Samen met Preud'homme en Jan Brouns meende hij dat het ANZ zijn eigen liederen verwaarloosde ten voordele van het oude volkslied en de kleinkunst. Pée componeerde onder meer strijdliederen, religieuze liederen, missen, oratoria, pianostukken en kindercantates en schreef talrijke arrangementen. *Were Di* is een van zijn bekendste Vlaamse liederen.

WERKEN: 'Een weinig gekend bundeltje orgelwerkjes van Jef

van Hoof', in Jef van Hoof. Een bundel studies en schetsen verzameld naar aanleiding van zijn aanstaande vijf en zestigste verjaardag, 1950; – Volledig theorieboek voor muziekonderricht, 1944.

LITERATUUR: 'Pée, Wies', in Algemene Muziekencyclopedie, V, 1961; – J. van Rooy, 'Wies Pée: zestig', in Jaarboek Christelijk Vlaams Kunstenaarsverbond (CVKV) (1971), p. 455-456; – H. Willelaert en J. Dewilde, "Dat lied in ziel en mond". 150 jaar muzikaleven en Vlaamse Beweging, 1987.

JAN HARDY* EN MARTINA DE MOOR